

[Hørluf Rasmussen.]

stitsminister gør gældende. Der er dog et par enkelte ting, jeg gerne vil beskæftige mig lidt mere med.

Det ærede medlem hr. Thestrup var inde på noget af det, jeg også vil komme ind på, nemlig spørgsmålet om sammensætningen af grundlisteudvalgene. Efter forslaget vil man helt lade den neutrale opmand glide i baggrunden, og så vil man formentlig på grundlag af den mere eller mindre tilfældige politiske konstellation i sognerådet eller kommunalbestyrelsen sammensætte dette grundlisteudvalg. Jeg har principielt meget stor tillid til mine medmennesker, men når man på politisk basis vælger sådanne grundlisteudvalg, er der vel ikke noget at sige til, at de, der bliver valgt ind, vil søge at finde frem til nogen, de selv mener er egnet til dette job, inden for en bestemt afgrænset kreds, og det stemmer efter min opfattelse ikke helt overens med de synspunkter, som den højtærede justitsminister gør gældende i sin fremsættelsestale, hvor der tales om folkevalg af nævninger. Denne tilfældige sammensætning af grundlisteudvalget ved udnyttelse af forholdstalsvalgmåden gør, at man udskyder kredse, som i og for sig også burde drages med ind i billedet, når det drejer sig om at udpege folk til disse nævningelister. Jeg mener i øvrigt ligesom det ærede medlem hr. Thestrup, at man bør udvide grundlisteudvalgene.

I forslaget nævnes også spørgsmålet om ændring af vederlagene, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Der har jo ikke været megen længsel på dette område, og jeg tror, det er tiltrængt, at man nu finder frem til nogle respektable takster.

Et specielt problem er spørgsmålet om retten til udskydelse af nævninger, og i så henseende må jeg fastholde det synspunkt, at anklagede må have en mulighed for efter konfrontationen med nævningerne at give udtryk for, at de og de vil han gerne have udskudt.

Jeg kan love en velvillig behandling af lovforslaget. Jeg håber, at der i udvalget vil blive lejlighed til nærmere at drøfte nogle af de synspunkter, jeg har gjort gældende, og jeg anmoder om en velvillig indstilling fra den højtærede justitsminister i den forbindelse.

Rimstad: Et lovforslag som det her fremsatte, der tager sigte på forenkling, rationalisering og derved forhåbentlig fornuftige besparelser, kan naturligvis altid regne med vort partis interesse.

Oprindelsen til forslaget kan man, så vidt jeg ved, takke statsrevisorernes initiativ for, og der er grund til at fremhæve dette. Der er sikkert adskillige andre områder inden for administrationen, hvor en lignende skovhugst er påkrævet. Vi imødeser med forventning rydningsbestræbelser på andre fronter — gerne fra statsrevisionen, men næsten endnu hellere direkte fra de enkelte administrationsgrene. Det er altid forfriskende at mærke, at man er opmærksom på enhver mulighed for forenkling og ikke er bange for at tage initiativet til at få den gennemført. Og så gjorde det jo ikke noget, om tiden til forberedelser og undersøgelser var noget kortere end her, hvor forslagets vandring gennem de forskellige forberedende instanser, så vidt jeg har forstået, har taget 4 å 5 år.

De foreslåede forenklinger er jo — så betydningsfulde de er for retsmaskineriet — gennemgående rent tekniske og giver ikke anledning til væsentlige principielle betragtninger, ud over at den foreslåede indskrænkning i nævningesagsområdet ved at udtage visse dokumentfalsksager forekommer rimelig, og at det samme må gælde ændringen med hensyn til sammensætningen af grundlisteudvalgene.

Den højtærede justitsminister udtaler i sin skriftlige fremsættelse, at der i dag næppe er nogen, der vil mene, at det er betænkeligt at overlade udtagelsen til grundlisten til personer, der alene er valgt af kommunalbestyrelsen. Så kategorisk vil jeg nu ikke udtrykke mig, for det må naturligvis ikke ske, at en kommunalbestyrelses flertal benytter magten til at sætte udelukkende partifæller ind i et sådant udvalg, hvis opgaver intet har at gøre med partipolitik. Lige så lidt bør naturligvis partipolitiske hensyn spille ind ved grundlisteudvalgenes udtagelse af personer til grundlisten — hverken således, at partifæller foretrækkes, eller således, at de begunstiges ved at blive fri for at komme på listen. Intet andet end saglige hensyn bør være afgørende.

Derfor er det en tillid, der gennem lov-